

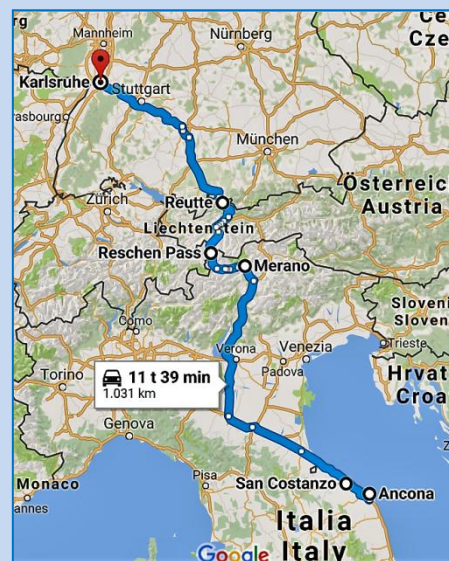
2017: På sporet af de gamle grækere

En forårstur med Franz til Grækenland (7)

Nu er vi altså på vej hjem. Heldigvis ikke lige med det samme, der er nogle dage at give af. Derfor overvejer vi et lille ophold i Meran/Sydtirol. Det ligger så at sige på vejen, idet vi har tænkt os at undgå Brenner-passet til fordel for Reschen- og Fernpass. Ikke for at spare de alligevel relativt få Euro, som det koster at komme gennem Østrig, men mere for at prøve noget andet. Desuden har vi stadigvæk de lange bilkøer fra vores udtur gennem Østrig i erindring.

Onsdag, 31.5.17 San Costanzo (camping Mar y Sierra)

Efter en lidt udmarvende sejltur (træt, i timevis på åbent hav) lander vi i Ancona 3 timer senere end sejlplanen lovede. Om bord blev vi rigeligt bispist pga. forsinkelsen, derfor behøver vi ikke tænke på mad. At komme fra færgen tager yderligere tid. I skæret af den synkende sol, som hælder rød farve ud over Adriaterhavet, kører vi målrettet mod campingpladsen **Mar y Sierra** – den samme, som vi stod på i 2 nætter inden færgen. Den kunne vi godt lide. Vi ankommer i mørket, bliver venligt modtaget (1 flaske vin som velkomst!), og finder en plads på en af de nederste udsigtsetager. Temperaturen føles dejligt mild, så vi sidder trods den noget sene ankomst udenfor over et par glas vin og nyder udsigten og aftenmørket. Der er ildfluer i luften, frøer kvækker, en nattergal begynder meget højlydt lige i nærheden, som om der er højtaler på. Da vi har lagt os til rette i sengene på camperens *første sal* sover jeg straks som en sten.

Camping Hermitage. Gert studerer campingpladsens meget detaljerede reglement. Vi er i gang med vin-gaven fra campingpladsen i San Costanzo.

Torsdag, 1.6.16 San Costanzo til Meran camping Hermitage

Køredag, op til 32 graders varme. Ikke noget særligt at berette. Nu står vi på **campingpladsen Hermitage (ACSI)** et stykke uden for **Meran**, vel- og gennemorganiseret og med flot udsigt mod toppe med sne på. Alligevel falder pladsen ikke helt i vores smag. Byen et for langt væk, her er temmelig strømlinet, parcellerne er ikke de største, det hele minder mere om en overfyldt stellplads, tilsluttet et hotel med restaurant (hvor vi spiser). Vi tager videre i morgen.

Fredag, 2.5.17 Meran camping Meran

Relativt tidligt afsted til campingpladsen direkte i Meran for at få en rimelig plads. Her er pænt belagt, men vi finder et fint sted ude i kanten →, installerer os, tager cyklerne frem og leder efter et supermarkedet. Det lykkes; der er et lige i nærheden af campingpladsen. Tæt pakket trækker vi cyklerne tilbage. Senere GÅR vi en tur ind til centrum, der

er tæt på, ca. 10-15 minutters gang herfra. Det er helligdag i Italien i dag, de fleste butikker har lukket. Meran tager sig rigtig godt ud i solskin. En dejlig by.

Man skal lige over broen←, så er man i centrum↓.

Lørdag, 3.5.17 Meran

Bageren ligger ligeledes tæt på, finder jeg ud af. Jeg tager cyklen, det går hurtigere, køber 2 rundstykker (Gert holder sig til sin mysli) og et brød, og så er det morgenmad udenfor. Igen skinner solen, det tegner til at blive en varm dag.

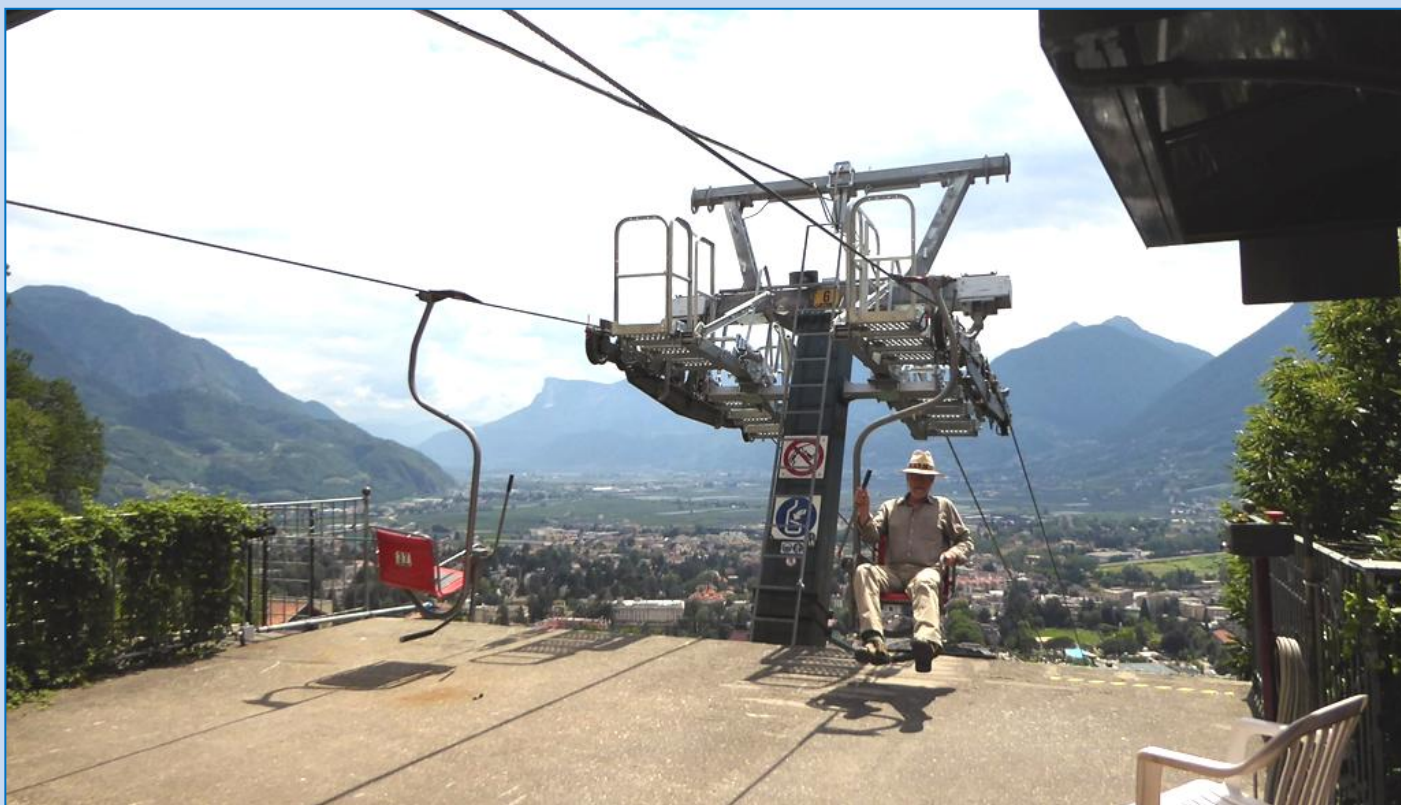
Efter frokosten spadserer vi ind til centrum igen og hen til stoleliften op til [Dorf Tirol](#). Vi tager en returbillet, det er kun 1,50 Euro mere og ikke det store tab, hvis vi nu alligevel vil gå ned. Oppe vandrer vi til centrum af Dorf Tirol,

sætter os i en Biergarten med den mest forrygende udsigt, får os en *Radler* og en *Apfelsaft*, vandrer tilbage ad *Weinweg* og tager stoleliften ned igen. Det er trykkende varmt i dag, ingen energi til en yderligere fodmarch.

Svæveturen op til Dorf Tirol giver et godt overblik over geografien ↑. Her dyrkes vin og æbler i stor stil ↓. Sydtyrol er Norditaliens frugthave.

Gert lægger an til landing. Meran anes i bunden bag ved ham.

Vi har fundet en Biergarten - et skønt sted med en helt forrygende udsigt over mod Schloss Tirol og udstrakte vinmarker.

Der er meget, meget smukt heroppe, og så vil jeg da lige have en dokumentation for, at også jeg har været her:

På vejen tilbage til liften ad en nyanlagt panoramasti ("Weinweg")↑ møder vi minsandten Pegasus↓, der holder til i en park med en sø.

Atter ned: ikke til fods, men også denne gang med stoleliften. Det er ellers for varmt.

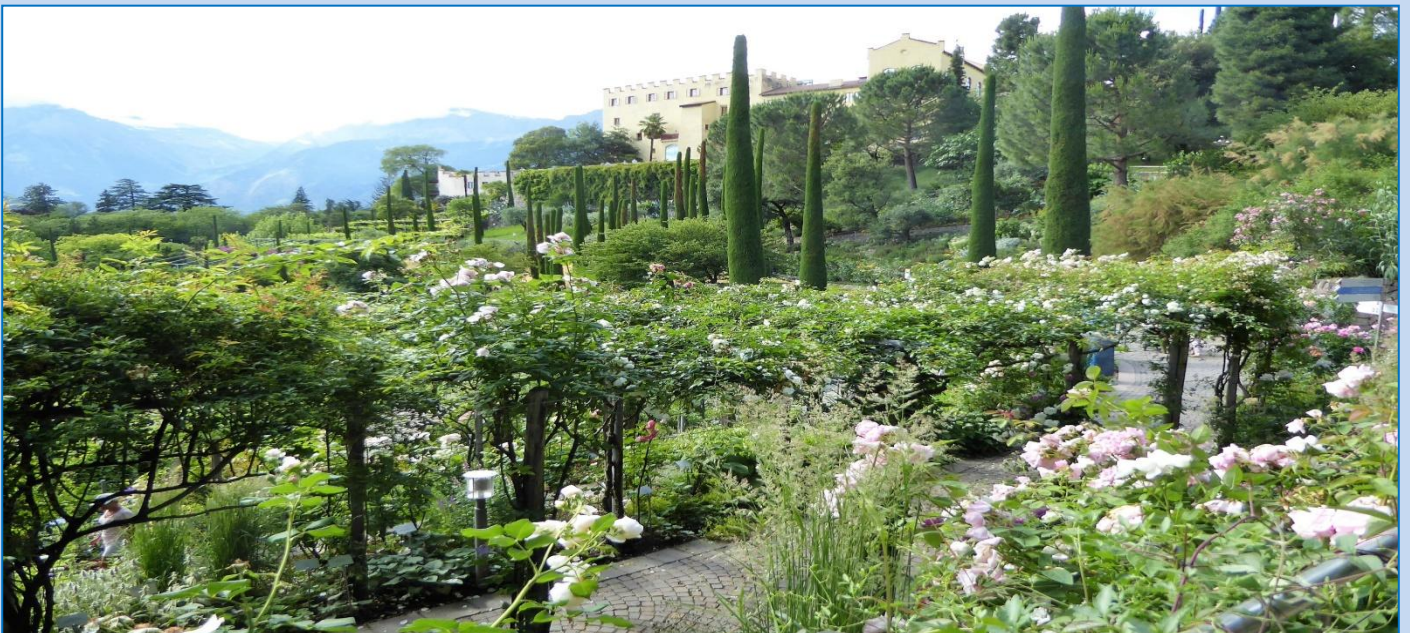

Et kort ophold på broen, nu på vej tilbage mod campingpladsen. Den store bygning er kurhotellet, ved siden af er der et friluftsbad og en kurpark. Det er blevet lummert i vejret.

Vejrudsigten siger regn og torden senere. Lige nu, kl. 21.20, trækker det da også op vestfra. Men det er stadig varmt. Gert har forankret markisen en ekstra gang, nu må vi se. I mellemtiden er teltpladsen blevet fyldt med mange små telte (vi lå selv dér i 1989 på vores bryllupsrejse), og pladsen tæt på er omsider også blevet besat. Unge mennesker i folkevognsrugbrød og et lille telt. Mon der skal forgå noget larmende i de nærmeste dage? Vi er jo ikke nogen partyløver længere og håber ikke på alt for meget liv og glade dage.

Pinse. Søndag, 4.5.17 Meran

Ingen natteforstyrrelser af nogen som helst art. Til gengæld ind imellem småregn i løbet af formiddagen, der først bliver afløst af noget mere stabilt opholdsvejr med overvejende solskin i løbet af eftermiddagen. Dér tager vi cyklerne og forsøger at finde [*Schloss Trauttmansdorff*](#) og dets berømte haver. Det lykkes efter et par omveje. Smukt er her med forskellige temahaver, hvis frodighed og velplejethed overgår alt.

Impressioner fra Schloss Trauttmansdorffs forskellige themahaver. Der er meget mere!

Schloss Trauttmansdorff er en lækkerbidsten - enten man nu er interesseret i haver eller også bare for at se noget smukt. Der er både restaurant, café, turismemuseum ("Turiseum") og museumsshop. Men besøget af haverne kræver lidt kondi, idet de er anlagt på en skråning og man således både skal op og ned - højdeforskellen er 100 m. En lille pudsigheid: Der findes en ris-dessert med varm hindbærsauce, Reis Trauttmansdorff, der minder noget om vores danske nationaldessert ris à l'amande.

Cykelturen tilbage er mindre kompliceret end udturen. Og så slappes der lige af under markisen, Gert får sig en kop kaffe, jeg skal i gang med min lille computer.

Aftensmad stadig udenfor, bagefter en lille runde uden for campingpladsen, bl.a. for at undersøge, hvad det er for en tavs nabobygning inde bag muren vi kigger på. Vi gætter: plejehem? Det lykkes ikke at verificere vores formodning, der er for mange lag huse, bygningen ligger et sted inderst inde.

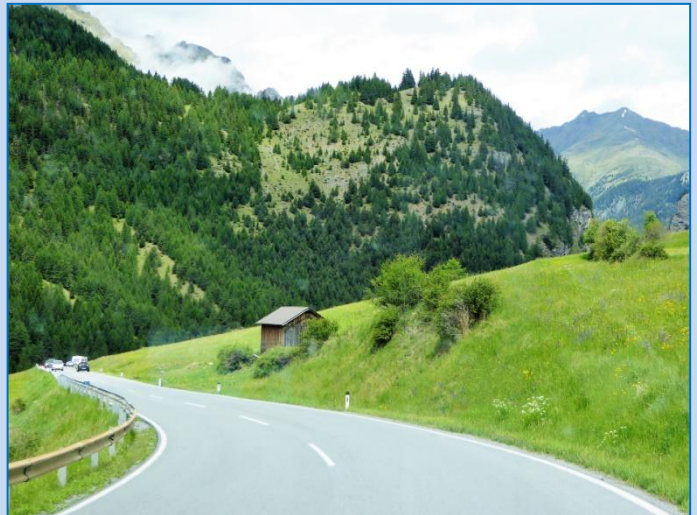
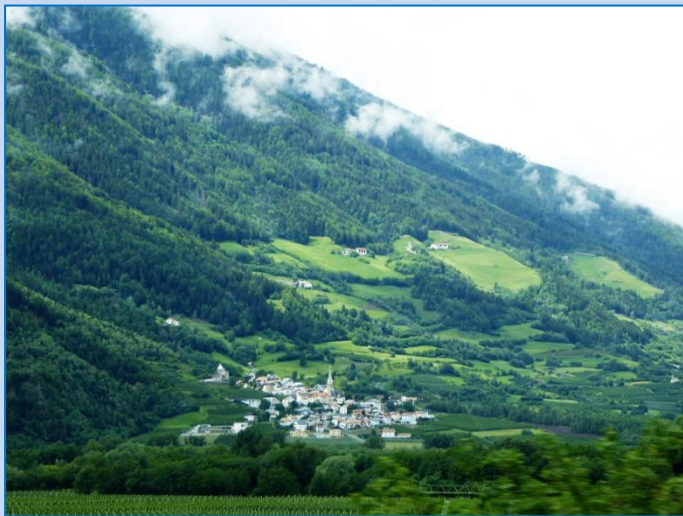
Til gengæld opdager vi et mini-marked skråt overfor campingpladsen. Her køber vi lige en flaske rød- og hvidvin. Man ved jo aldrig, og det er godt at være på den sikre side.

I morgen tager vi videre. Vores korte ophold i Meran har indfriet vores forventninger og givet os lyst til at vende tilbage. Der er meget at udforske endnu, og i hvert fald ved vi, at denne del af Sydtyrol er klimamæssigt i den varme ende. Det er værd at huske.

Afslapning under markisen

Pinsemandag, 5.5.17 fra Meran til Reutte

Vi tager videre. Det bliver en køredag, maut- og vignettefri over [Reschen- og Fernpass](#) til [østrigske Reutte](#), hvor vi stiler mod en campingplads. Turen er smuk og interessant med mange stigninger og fald.

Billeder og indtryk fra undervejs. Alperne er altid fascinerende, især når de lave skyer hænger hemmelighedsfuldt omkring toppene (når nu solen ikke vil skinne)↑. Ankommet i Reutte↓. Solen er her kun for et kort visit. Specielt varmt er det heller ikke.

Ankommet her i Reutte skal vi lige på en rekognosceringsrunde gennem byen, der virker noget øde og kedelig i gråvejret. Da vi ikke har spist frokost endnu får vi os en Döner-bolle et sted, som vi fortærer siddende udenfor, lige ved byens hovedgade, hvor bilerne oser forbi.

Döner-bolle ved hovedgaden. Indrømmet, der findes mere charmerende spisesteder.

Da vi er på vej tilbage begynder det at regne. Det gør det stadigvæk med uformildet styrke. Klokken er i mellemtiden blevet 18. Det var meningen, vi skulle spise i camping-restauranten. Men på nuværende tidspunkt ville det ligne et brusebad, hvis vi vovede os uden for en dør.

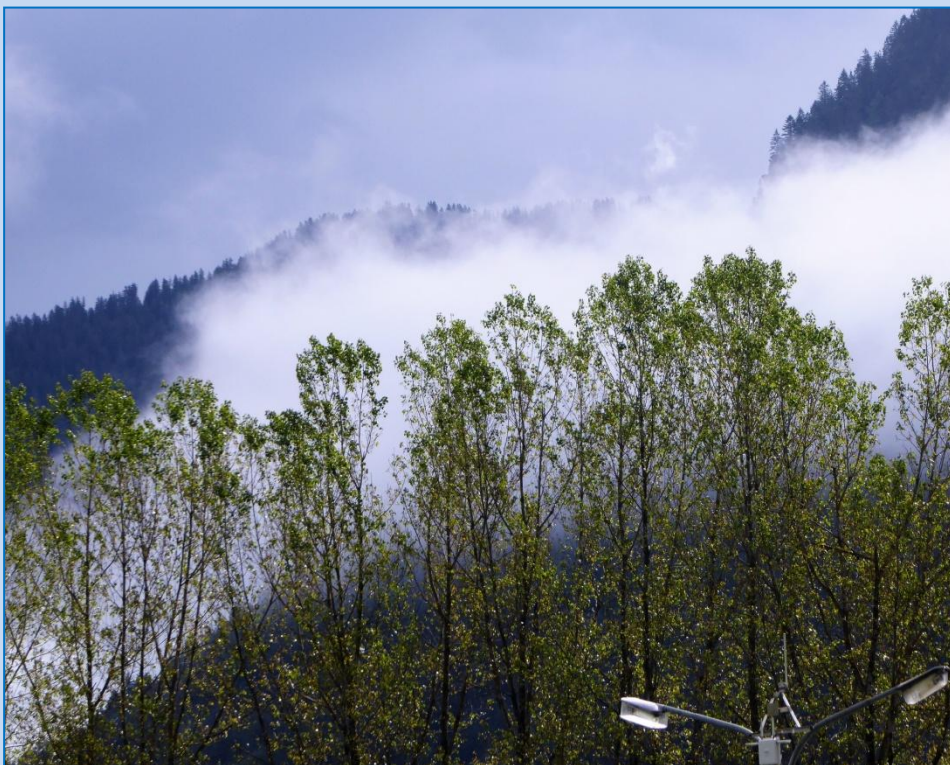
Senere bliver det imidlertid heller ikke til noget med at spise på pladsens restaurant: alt optaget! Øv. Derfor må jeg bunde beholdningen af forrådsskuffen; det bliver Hirschragout og kartoffelmos, begge dele ikke nogen kulinariske højdepunkter. Men et glas vin til er jo altid en trøst.

Morgenstemning inden afgang

Tirsdag 6.6 til fredag, 10.6.17
Reutte – Karlsruhe - hjem

Køreturen fra Reutte til **Karlsruhe** er en trafikmæssig prøvelse, stau på stau på stau. Det samme gælder køreturen derfra og videre hjem med en overnatning på **Camping Birkensee** i **Laatsen**. Campingpladsen er en fejltagelse men ok. Jeg forvekslede den med Brillteich ved Soltau, som vi var på sidste efterår, og som jeg har i positiv erindring.

Ventetiden ved færgen er kort. Vi er hjemme tids nok, så vi kan sidde ude på terrassen i den lune, vindstille aften og følge med i naboens fest bag hækken.

Grækenland - en gang til?

Et rungende JA, til enhver tid. Det er nemt at rejse i Grækenland. Landet virker stadig meget oprindeligt, grækerne er ekstremt venlige, naturen et paradys - og så alle de fantastiske "archeological sites", som der skiltes med ved næsten hvert gadehjørne. Herunder altså også dem, der er UNESCO verdenskulturarv og enestående vidnesbyrd om vores vesterlandske kultur og historie. Faktisk var det først og fremmest dem, vi kom til Grækenland for. Men fik så meget andet i tilgift.

Nej, vi har ikke mødt decideret dårlige veje - ud over inde i de små landsbyer. Men så snart man er ude, så er vejenes beskaffenhed igen upåklagelig. Ej heller har vi oplevet grækerne som trafikmæssige bøller. Ok, de har deres egne regler, men ingen steder følte vi os generet af dem.

Maden? Nogen kulinarisk himmelflugt kan vi ikke berette om, men "greek salad" er altid en sikker satsning, takket være de friske grøntsager og deres uforlignelige smag. Retsina-vinen er på retur, der findes andre; de er til gengæld ikke dyre. Men ellers synes jeg ikke, at priserne var specielt lave, mere sådan midt imellem.

Vi overnattede udelukkende på campingpladser. Det skete helt automatisk, idet fri camping ikke er vores første prioritet, deciderede autoriserede stellpladser er sjældne, og vi kan nu altså godt lide en campingplads' infrastruktur med orden på faciliteterne, og hvor man "ejer" sit lille stykke parcel og kan indrette sig der.

Vejret var gennemgående strålende. De få gråvejrsgage og de par dråber regn var ikke andet end en hyggelig afveksling. Grækenland i maj måned kan anbefales på det allervarmeste. Jeg savner det allerede...